



Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
24	6 27" 2, 247 2 1, 548 10 3, 275	+ 6° 10 5	6 2, 9 3, 5 2,	49 Pl. Wschodni słaby 90 89 Pl. Zachodni "	Pochmurno " "	Deszcz Deszcz Deszcz
22	6 27" 0" 570 2 0, 751 10 2, 529	6° 5, 3,	1 2, 6 2, 6 2,	95 PPl. Wschodni " 80 ZPl. Zachodni " 46 Południowy "	Pogoda z Cbmurami " Pochmurno	Mgła " Deszcz

Wiadomości zagraniczne.

— Wiedeń 8 Marca. —

Najnowsze wiadomości z nad granicy Galicyi donoszą, że Jego Król. W. Arcyksiążę Ferdynand stanął w Bochni, gdzie przywitał Synowca swego arcy-księcia Karola Ferdynanda z Modeny powracającego.

Niedawno odstawiono do Lwowa księcia S. J., u niego znaleziono pudełko z arsenikiem opatrzone napisem polskim.

Zagadka, jakim sposobem zdołano tak wielką liczbę szlachty młodej skłonić do współudziału w powstaniu, teraz dopiero odgadnioną została. Emisaryusze polscy przyrzekli bowiem tym wszystkim stopnie oficerskie, każdy zatem z nich miał oddział przyszłej swojej komendy sam werbować. Tak interes własny i próżność podniecona w młodzieży stały się bezpośrednim zguby ich powodem; bo włościanie nasi, zamiast powolności, okazali dla ich zamiarów największe oburzenie, a nareszcie sami się na nich rzucili.

(Gaz. Wroc.)

Ponieważ niespokojności w Galicyi zupełnie przytłumione zostały, przeto pułki, które z Czech, Morawii, Szląska i Austrii nad Galicyjską granicę komenderowane były, z wyłączeniem kilku pułków w okręgu Krakowskim konystujących, dawne swoje zajmą stanowiska.

(Gaz. Szl.)

— Petersburg 6 Marca. —

Rada Państwa opinia najwyższej zatwierdzoną dnia 3 stycznia uchwaliła: 1) W uzupełnieniu i zmianie odpowiednich artykułów Zbioru Praw postanowić: a) Osoby, które ukończyły kurs nauk w Rossyi i uzyskały stopnie uczone, przy wysłaniu ich przez rząd wprost z zakładów naukowych za granicę, dla wydoskonalenia się w naukach, liczą się w rzeczywistej służbie rządowej, i dla tego cały czas pobytu w kra-

jach obcych zalicza się do tej służby; b) podobnież i tym osobom, wysłanym przez rząd za granicę, które do czasu ich wysłania zostawały w służbie, jeżeli tylko przed samem wysłaniem nie były z niej usunięte, pobyt w obcych krajach liczy się do rzeczywistej służby w tym wydziale, w jakim służyły przy wysyłaniu ich za granicę. 2) Zaliczonym w 1832 i 1834 roku do jedenastego Wydziału własnej Jego Cesarskiej Mości kancelaryi, równie jak wszystkim młodym ludziom, wysłanym za granicę przed teraźniejszym postanowieniem, w celu zajęcia następnie miejsc nauczycieli, nadać prawa i przywileje służby rzeczywistej, licząc takową od czasu ich wysłania i dołączając do naukowej lub ogólnej rządowej, stosownie do tego, w jaki wydział służby wstąpili po powrocie z zagranicy.

Mianowany został kawalerem orderu Orła Białego generał porucznik naczelnik 8 dywizyi pieszej Paniutin.

Rozkaz dzienny P. Ministra Wojny z d. 14 Lutego 1846 roku. — »Uwalmiani na długie lub nieograniczone urlopy oficerowie wyższych i niższych stopni, na zasadzie ustaw wyższej zatwierdzonych 30 sierpnia 1834 i 1 stycznia 1841 roku, poddani zostali, według miejsc ich pobytu, pod władzę okręgowych generałów Straży wewnętrznej i Dowódców batalionów garnizonowych, którzy utrzymują imienne spisy takowych oficerów. Niezależnie od tego N. Cesarz Jmć mieć chce, iżby przebywający w miastach, nie wyłączając stolic, urlopowani oficerowie wyższych i niższych stopni, byli poddani pod szczególny nadzór miejscowych komendantów i wskutek tego N. Pan najwyższej rozkazać raczył: iżby przyjeżdżający do miast i z nich wyjeżdżający urlopowani wszelkiego stopnia oficerowie stawili się, prócz Zwierzchności straży wewnętrznej, nadto u Komendantów, a PP. Komendanci, utrzymujący w swych

zarządach imienne spisy tych oficerów, tudzież wiadomości o sposobie życia i obyczajach każdego z nich, donosili o tem po upływie każdego kwartału, departamentowi Inspektorskiemu — oraz izby PP. Komendanci pilną mieli baczność, aby bawiający po miastach wyżsi i niżsi oficerowie, przy zborach żołnierzy na nieograniczonym urlopie zostających, nie uchylali się od takowych zborów bez szczególnie ważnych prawnych powodów, o których winni są w czasie właściwym przedstawiać należyte świadectwa, lecz koniecznie i w oznaczonym terminie przybywali na miejsca w tabelli dla nich wskazane. Takową Monarszą wolę ogłaszam w Wydziale wojny dla spełnienia. — Jenerał Adjutant xiążę Czernyszew. «

W pierwszych dniach b. m. umarł tu jenerał hiszpański, Emanuel Balmaseda, jeden z najwaleczniejszych i najwierniejszych obrońców pretensyj Infanta Don Karlosa do tronu hiszpańskiego. Balmaseda mieszkał w Petersburgu w zupełnem oddaleniu od świata.

— Berlin 13 Marca. —

Spiskowi, którzy z powodu ostatnich w Poznaniu wybuchłych rozruchów, najmocniej są skompromitowani, wszyscy do Berlina na indagację pociągnięci zostaną. (Gaz. Szląs.)

Donoszą z Pruss, że Bronisław Dąbrowski, dziedzic dóbr Kuflew w Królestwie Polskiem, który nadał sobie tytuł naczelnegó jenerała powstania na prawym brzegu Wisły, tulając się w kraju pruskim, tamże został ujętym.

(G. Polic.)

— Dnia 14 Marca. —

Tajny Radca refencyi Jacobi, zajmujący się w ministerstwie spraw wewnętrznych urządzeniem więzień w Królestwie Pruskim, udał się teraz do *Sonnenberg*, w celu uczynienia przygotowań do pomieszczenia tamże w części domu Kary osób ujętych z powodu ostatniego spisku polskiego.

Gazeta Szląska podaje następujące szczegóły o Tyssowskim: We Lwowie uzyskawszy stopień Dra oboj. prawa, przyjął później obowiązki kommissarzą dóbr szlacheckich. Jedynie tylko przypadek oddał w ręce jego władzę 3ch-dniowego Dyktatora. Główne jego zatrudnienie polegało na redagowaniu gazet, korrygowaniu artykułów do dzienników francuzkich i czytania romansów Pani Jeorge Sand. (G. Szl.)

— Poznań 13 Marca. —

Przed niejakim czasem przybywał tu chłop na targ z jajami; wkrótce spostrzeżono, iż częste toczył rozmowy z kilku obywatelami polskimi, a nawet często do nich odzywał się po francuzku. To zwróciło uwagę obecnych, wezwano kommissarza policyi, ale też w oka mgnieniu znikł przekupniarz i kosz jego. Z dalszego ztąd wynikłego śledztwa okazało się, że człowiek rzeczony był emissarynszem francuzkim. (Gaz. Szląs.)

Rząd pruski zniósł obecnie gimnazjum katolickie w Trzemesznie.

Liczba osób w Grudziądzu i Poznaniu od

listopada roku zeszłego uwięzionych, wynosi 300; w samym Poznaniu ujęto od 3 marca 120 osób; liczba schwytyanych w lesie Kurnickim nie przechodzi 20 do 30 osób.

— Frankfort nad Odrą 13 Marca. —

W wczorajszej *Gazecie Wrocławskiej* wzmiankowano o Bronisławie Dąbrowskim który tu miał być uwięzionym. Tenże zostawał tu rzeczywiście przez kilka dni pod surowym dozorem policyjnym, ale dopiero uwięzionym został w Herzbberg, czyli raczej on sam wydał się władzom tamecznym, aby przez to złagodzić nieco swoją karę. Wedle wyszłych ztąd rozporządzeń, odesłanym został dnia 10 do *Sonnenberg*. W wilię wyjazdu jego ztąd, przybyli tu jeszcze matka jego z siostrą i pięcioro dzieci; żona jego ma być w Poznaniu uwięziona.

(Gaz. Wroc.)

— Paryż 9 Marca. —

Po ostatniej radzie gabinetowej, odbytej pod przewodnictwem króla w Tuileryach, wysłano z ministerstwa spraw zagranicznych liczne despesze do dworów północnej i wschodniej Europy.

W piątek wieczór król i rodzina królewska zwidzili pierwszy raz tegoroczną wystawę sztuk pięknych w galerji Luwru, która dla publiczności jeszcze nie została otworzona.

Z Algieru donoszą pod dniem 30 marca, że Abdelkader znowu ukazał się w Rabylii i jej ludność wezwał do wojny świętej.

Kilka wielkich parowych okrętów uda się do Port-Vendres dla zabrania ztamtąd posiłków dla Algierji.

Margrabia Beauharnais, szwagier cesarzewej Józefiny umarł ociemniały przeżywszy lat 90. Był on ojeem pani Lavalléite.

Wszystkie papiery spadły na dzisiejszej giełdzie.

— Londyn 10 Marca. —

W ostatni piątek wybuchł gwałtowny pożar w Liverpoolu, który w popiół zamienił wielką fabrykę mydła pana Moore.

Z Indji donoszą, że Radszach Puttiali, odkryty w intrydze dążącej do obalenia angielskiego panowania, natychmiast powieszony został.

W *Morning Chronicle* czytamy: »Według wszystkich otrzymanych dotąd z Kalkuty wiadomości okazuje się, że Sykowie cofnawszy się po przegranej bitwie, nie byli wcale ścigani przez wojsko angielskie. Poprzestano na wzajemnem się uważaniu i skupianiu nowych sił do następnej walki. Zdaje się jednak, że upłynie kilka miesięcy, nim Anglicy pomyślic będad mogli o zaczepnem działaniu. Wprawdzie sir C. Napier nadchodzi z strony Sindu z znacznemi posiłkami, ale wojska w Indjach bywają tak obciążone bagażami, że ich poruszenia są zwykle bardzo powolne. Sądzą powszechnie, że wojsko angielskie przed marcem nie będzie mogło rozpocząć żadnych działań wojennych. Około zaś połowy kwietnia rozpoczynają się już wielkie upały, tak że w maju termometr oka-

zuje 100 do 120 stopni ciepła, a w tedy działania wojenne stają się niepodobnem. W tymże czasie na górach Himalaja zaczynają topnieć śniegi, a w skutku tego następują wylewy rzek. Tym sposobem nie będzie można nie przedsiębrać przed połową października. W czasie tej przerwy czynione będą obustronne przygotowania. Sądzą także, że aby silnie popierać wojnę z Sykami i spełnić zamiar opanowania ich stolicy, potrzeba będzie w posiłku 10,000 wojska angielskiego doświadczenie bowiem przekonało, że na niem tylko głównie opierać można nadzieję pobicia nieprzyjaciela.

Korrespondencya tegoż dziennika z Kalkuty pod dniem 23 stycznia potwierdza powyższy stan rzeczy. Depesza z dnia 16 donosi, że na radzie wojennej w głównej kwaterze, postanowiono, aby armia nie czyniła żadnych porużeń naprzód podczas teraźniejszej pory roku.

— Rzym 2 Marca. —

J. C. W. W. Xzę Rossyjski Konstanty, zawiął dnia 26 lutego o godzinie 8 rano na parosiatku *Bessarabia*, z Palermo do rzymskiego portu wojennego *Civitavecchia*. Stojący w tym porcie bryg wojenny *S. Pietro* salutował ciąglem ogniem działowym, jak tylko dostrzeżono rossyjską banderę *Bessarabii*; a Delegat Rini udał się natychmiast z komendantem placu na pokład okrętu dla powitania W. Xcia. W czasie wysiadania Jego Ces. Wys. na ląd, baterye twierdzy dawały ognia. W *Civitavecchia* zabił W. Xiążę, tylko tyle, ile czasu było potrzeba do przyjęcia honorów wojskowych, i bez żadnej zwłoki udał się w dalszą drogę do Rzymu, gdzie stanął późno po południu. Inni dostojni podróżni zwykli zaraz po przybyciu spieścić do hotelu, przygotowanego na ich przyjęcie. W. Xiążę zrobił inaczej. Po przebyciu hramy *Cavalleggeri* udał się około obelisku Augusta do bazyliki św. Piotra. Nadzwyczajny rozmiar w budowie tego sławnego kościoła zadziwił W. Xiącia. Lubo bardzo ztrudzony morską i lądową podróżą, w czasie której mało było czasu na spoczynek i sen, jednakże W. Xiążę przepędził przeszło godzinę wewnątrz kościoła, aby nabyć ogólne wyobrażenie o najznakomitszych pomnikach sztuki chrześcijańskiej wszystkich wieków. Zapewnił swego przewo-

dnika, jednego z kanoników, że najsmielsze oczekiwania, jakie przywiózł z sobą o planie i wykonaniu kościoła św. Piotra, oraz o jego wewnętrznej wspaniałości, przewyższone zostały tak dalece, iż nie może dostatecznie tego wypowiedzieć. Powóz W. Xiącia udał się następnie około twierdzy Aniola do hotelu *Melonięgo*. 22 Panów z najwyższej szlachty rossyjskiej stanowią jego orszak.

Onegdaj z pierwszemi osobami orszaku swego udał się w paradnym powozie do Watykanu, celem odwidzenia Papieża. Tajny radca *Buteniew* przedstawił W. Xiącia Papieżowi; tegoż samego zaszczytu dostąpili później znakomitsi stopniem z orszaku W. Xiącia. Wieczorem tegoż dnia, dany był na cześć dostojnego gościa w hotelu poselstwa rossyjskiego, pałacu *Giustiniani*, świetny bal, który blaskiem swoim o wiele przewyższył wszystko, co tu podobnego w tej porze roku widziano. Wszakże nie było na niej ani jednej damy rzymskiej, ani jednego rzymianina, a to z powodu 40 dniowego postu.

Wczoraj dawał W. Xzę w mieszkaniu swym objad na 180 osób, na który zaproszone było całe zawierzytelnione tutaj ciało dyplomatyczne.

Xiążęta *Wolkoński* i *Gagarin* oczekiwali na W. Xiącia Konstantego w *Civitavecchia*, i po wylądowaniu jego wsiedli zaraz na okręt *Bessarabia* i jeszcze tego dnia odplynęli do Palermo.

W. Xiążę Konstanty zabawi w Rzymie 3 tygodnie.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 23 do dnia 24 Marca.

Wassilikoff major ces. ros., *X. Jakubowski Adam*, *Milewski Walenty* ob., *Linczewski Maxymilian*, *Perritaz Jan*, z Polski; -- *Smolarski Ludwik* ob., *Hochberg Karolina* ob., *Męciszewski Felix* ob., *Hippel*, z Galicji; -- *Sternberg Ludwik*, *Tomitius Henryk*, *Kraft baron*, *Hartmann Wilhelm*, *Hosten Rudolf*, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Krzesińska Aniela, *Jillostroncoff* kuryer ces. ros., *Richter August*, *Chomiński Michał*, *Staszewska Marya*, *Szturm Józef* z żoną, *Królikowski Jan* artyst., do Polski; -- *Wejnder Florentyna*, do Galicji; -- *Bronikowski Michał*, *Mauksch Baruch*, do Pruss

Doniesienia Urzędowe.

Nro 3967.

DYREKCJA POLICYI

Wolnego Niepodległego wściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

We wsi *Bodzanowie* *Cyrkule* *Bocheńskim* chłopstwo z okolicy *Niepołomic*, dopuściwszy się rabunku zabrało *Dziedzicowi* siedem tysięcy *Reńskich* *M. Kon.* z tych kilka sztuk po 1,000 *Reń.* były odznaczone na odwrotnej stronie literą *G.* reszta zaś 100 *Ryńskowych* bez znaków. *Pomieniony Dziedzic* przydeklarował w

nadgodę $\frac{1}{10}$ część wartości temu, ktoby przytrzymał i do *Policyi* doprowadził, osobę podobne banknoty zmieniającą; *Dyrekcya Policyi* preto zawiadamiając o tem *Publiczność* *M. Krakowa*, wzywa zarazem o przytrzymanie takie banknoty zmieniającej osoby, do którychby posiadania niebyła podobną.

Kraków d. 18 Marca 1846 r.

Zą *Dyrektora Policyi*
Smidowicz.

Sekr. Ducillowicz.

(1r.)

PISARZ TRYBUNAŁU.

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznej wiadomości, iż, na skutek Wyroku Trybunału W. M. Krakowa i Jego Okręgu dnia 28 Listopada 1845 r. między Wincentym Bartlem Obywatelom Miasta Krakowa z jedną, a Franciszką z Bartłom Kirchmajerową w asystencyi i z upoważnieniem męża swego Wincentego Kirchmajera Kupca i Obywatela Miasta Krakowa czyniącą z drugiej strony zapadłego, prawomocnego, sprzedana zostanie przez publiczną licytacją na drodze działu kamienica w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 25 w gminie I. stojąca, od zachodu frontem z ulicą Grodzką, od wschodu z tyłami domu N. 47⁸/₈ wychodzącego na Stolarską ulicę, od południa z domem N. 26, od północy z domem N. 24 P. Lonis granicząca, do successorów po ś. p. Janie Kantym i Maryannie z Działotów Bartlach pozostałych należąca, a to pod warunkami wyrokiem Trybunału Miasta Krakowa w dniu 5 Lutego 1846 r. zapadłym prawomocnym zatwierdzonemi, a te są następujące:

1) Cena szacunkowa kamienicy pod L. 25 w gminie I. położonej ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie 36,000 Złp. która to cena szacunkowa w braku licytantów dopiero na trzecim terminie do $\frac{2}{3}$ części niższą zostanie, i od tak niższej ceny licytacja natychmiast się rozpocznie.

2) Chęć licytowania mający złoży na *vadium* $\frac{1}{10}$ część ceny szacunkowej, t. j. Złp. 3,600, które w razie niedotrzymania któregokolwiek z dalszych warunków licytacji utraci, i nowa licytacja na koszt i stratę jego ogłoszoną zostanie. Popierający jednak licytacją Wincenty Bartel wolny jest od składania *vadium*.

3) Widerkauffy i inne ciężary gruntowe pozostałą przy nieruchomości z obowiązkiem odpłacania procentu po $\frac{5}{100}$, i z wylicytowanego szacunku potrącone zostaną.

4) Nabywca zapłaci podatki zaległe, stosownie do przepisów prawa, jeżeliby się jakie okazały, i takowe z wylicytowanego szacunku potrącone zostaną.

5) Nabywca zapłaci kosztu licytacji na ręce i za kwitem Adwokata sprzedaż popierającego na skutek oznaczenia takowych wyrokiem Sądowym, i te z szacunku będzie miał potrącone.

6) Po dopełnieniu warunków 4 i 5 nabywca otrzyma dekret dziedzictwa.

7) Resztujący szacunek nowonabywca obowiązany będzie wypłacić z procentem po $\frac{5}{100}$ od daty licytacji na skutek wyroku działowego za assygnacjami sądowymi, przychody też z kamienicy od dnia zaliczowania do niego należące będą.

8) Nabywca od dnia licytacji obowiązany będzie tymczasowo odpłacać procenta, bez odwoływania się do nieukończonego działu, od tych summ instytucyjnych i skarbowych, które, będąc prawomocnie na hipotece zamieszczane, mieszczą się łącznie z sumą produkcyj uprzy-

wilejowanych w $\frac{3}{4}$ częściach wylicytowanego szacunku, przez co jednakże skutki działu w niczem nadwężone być nie mogą.

9) W dni ośm po przysądzeniu stanowczém, bądź to na pierwszym, drugim lub trzecim terminie, każdemu wolno będzie, stosownie do przepisów prawa, zaofiarować $\frac{1}{8}$ część więcej nad wylicytowany szacunek, którą to $\frac{1}{8}$ część wraz z *vadium* warunkami licytacji oznaczonem obowiązany będzie złożyć w gotowiznie w Depozyt Sądowy, poczem nowa licytacja nastąpi.

Termina do licytacji tej wyznaczają się następujące:

- | | |
|------------------------|-----------|
| 1. na dzień 28 Maja | } 1846 r. |
| 2. na dzień 30 Czerwca | |
| 3. na dzień 30 Lipca | |

Sprzedaż w mowie będącej kamienicy odhycwać się będzie na Audyencyi publicznej Trybunału W. M. Krakowa i J. O. przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 o godzinie 10 z rana, a to za popieraniem Jana Hieronima Stefana Rzezińskiego O. P. D. Adwokata w Krakowie przy ulicy Kanonowej pod L. 124 zamieszkałego.

Wzywają się przeto na takową licytacją chęć kupna mający, a zarazem wszyscy wierzyciele prawo rzeczowe mający, aby na pierwszym terminie licytacji pod prekluzją produkowali swe pretensje na prawnym tytule oparte, przy ustanowieniu Adwokata, a to stosownie do przepisów prawa.

Kraków dnia 20 Marca 1846 r.

Librowski.

CENY ZBOŻA

Na targowicy publicznej w Krakowie w dwóch gatunkach praktykowane.

Dnia 23 i 24 Marca 1846 roku	1. GATUNEK		2. GATUNEK		3. GATUNEK	
	od	do	od	do	od	do
	z.	g.	z.	g.	z.	g.
Krz., Pszenicy.	39	40	37	38	34	36
„ Zyta.....	33	34	—	32	—	—
„ Jęczmienia	—	24	15	—	22	15
„ Owsa...	—	14	—	—	—	12
„ Grochu...	—	33	—	—	—	—
„ Jagiel. ...	—	52	—	—	—	—
„ Bzopaku.	—	28	—	—	—	—
„ Tatarski..	—	26	—	24	—	—
„ Soczewicy	—	—	—	—	—	—
„ Ziemiaki	—	9	—	8	—	—
„ Prosa...	—	—	—	—	—	—
„ Wielogr...	—	—	—	—	—	—
„ Konieczyny	—	130	—	120	—	—

Centnar siana od zł. 4 gr. — do zł. 2 gr. 24. Centnar słomy od zł. 5 gr. 12 do zł. 4 gr. 3

Spirytusu garniec z opłatą od złp. 7 gr. 24 do złp. 8 Okowity garniec z opłatą od złp. 6 gr. — do złp. 6 gr. 12.

Masła garniec od złp. 7 gr. 15 do złp. 8 gr. 15.

Jaj kurzych kopa zł. 2 gr. —

Kaszy Częstochowskiej miarka od złp. 5 gr. 20 do zł. 6

„ Przenicznej 3 gr. 18

„ Perłowej od zł. 3 do zł. 3 gr. 6

„ Jęczmienną od zł. 1 gr. 24 do zł. 2 gr. 3

„ Tatarszaną od zł. 2 gr. 24 do zł. 4

Mąki z pod krupcz. złp. 2 gr. 4

Kraków d. 26 Marca 1846 r.
Kommiszarz Targowy,
W. Dobrzański.